

Tuần Báo Vô Vi

9 tháng 6 năm 2019

Số 450

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Tình Thầy Tận Độ
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Trung tâm sinh lực cần khôn vũ trụ có giúp ích gì cho nhơn loại?
- 2) Những gì quá độ có hữu ích gì cho hành giả hay không?
- 3) Thời loạn lập lại trật tự có tốt không?
- 4) Tâm người đang sôi sục thì phải làm sao?
- 5) Sự cạnh tranh do đâu phát khởi?
- 6) Tình thương sống động khắp nơi nơi là sao?
- 7) Tình thương tái hồi thì phải làm sao?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Atlantic city, 19-08-2001 5 : 15 AM 1) Hỏi: Trung tâm sinh lực cần khôn vũ trụ có giúp ích gì cho Nhơn loại? Đáp: Thừa trung tâm sinh lực cần khôn vũ trụ có nhiệm vụ ban chiếu điển năng cho các giới, chỉ có rút lên từ trung tâm bộ đầu tự thức mà thôi. Kệ : Thương tình hằng cứu giúp ban trợ Cảm thức chơn tâm từ giấc giờ Điều luyện chính mình chung điển tiến Thành tâm hướng thượng tự mình yên.	Atlantic city, 20-08-2001 8 : 10 AM 2) Hỏi: Những gì quá độ có hữu ích gì cho hành giả hay không? Đáp: Thừa những gì quá độ thì chỉ có phá hoại cho Nhơn sinh từ tâm lẫn thân chứ không có hữu ích gì hết. Kệ : Quá độ tâm linh khó tiến trình Dựng xây xây dựng lại càng minh Tâm thành phục vụ chung mức tiến Quy hội tâm linh giải tâm phiền.
Atlantic city, 21-08-2001 8 : 35 AM 3) Hỏi: Thời loạn lập lại trật tự có tốt không? Đáp: Thừa thời loạn lập lại trật tự thuận ý Trời Đất sẽ tốt hơn và vui hơn. Kệ : Thức tâm tự hành quy giềng mối Cảnh tỉnh tâm linh phát triển tốt Trời Đất chung vui an phận tiến Tự mình tu tiến dần thân rời.	Atlantic city, 22-08-2001 3 : 45 AM 4) Hỏi: Tâm người đang sôi sục thì phải làm sao? Đáp: Thừa tâm người đang sôi sục thì phải niệm Phật liên tục thì tâm sẽ được lắng hạ. Kệ : Thành tâm niệm Phật điển quân bình Trí tâm thanh tịnh tự mình minh Bình tâm quy hội trong giây lát Tâm minh trí sáng tự làm thính.
Atlantic city, 23-08-2001 4 : 15 AM 5) Hỏi: Sự cạnh tranh do đâu phát khởi? Đáp: Thừa sự cạnh tranh do lòng tham của mọi người kết hợp hướng về tự lợi, không ích gì cho đại chúng. Kệ : Tham dâm eo hẹp khó thông hành Giao động không ngừng gây xáo trộn Theo dõi lòng tham quên thực chất Tù bi không có hại phần hồn.	Atlantic city, 24-08-2001 7 : 05 AM 6) Hỏi: Tình thương sống động khắp nơi nơi là sao? Đáp: Thừa tình thương sống động khắp nơi nơi là luồng điển đại bi của Trời đất lúc nào cũng liên hệ và ban chiếu trong xây dựng. Kệ : Thân thương uyển chuyển khắp nơi nơi Sống động thương yêu giữa Đất Trời Xây dựng thẳng hoa tình uyển chuyển Cần khôn vũ trụ chuyển thanh huyền.
Atlantic city, 25-08-2001 6 : 35 AM 7) Hỏi: Tình thương tái hội thì phải làm sao? Đáp: Thừa tình thương tái hội thì sẽ vui trong ổn định. Kệ : Tình thương tái hội rõ thâm tình Nhắc nhở quý yêu rõ thực tình Tái ngộ không còn tăng loạn động Tình thương xây dựng bởi cơ trình.	

MẪU ÁI 165

Hóa sanh sanh hóa cơ đồ
Thương nhau xây dựng lập mô chôn thân
Dự trù suy tính xa gần
Thân ta hườn thổ hồn lảnh xa.

Cơ đồ ở thế gian đều là tạm bợ, chuyển theo thời gian ứng dụng của mỗi phần hồn mà thôi.

Làm sai tự tạo thứ ngôi
Gây rối động loạn đứng ngôi không yên
Chuyển sanh sanh hóa nhân tiền
Tâm phiền sai quấy tạo duyên sai lầm.

Sự tham muốn của con người càng ngày càng tăng trưởng, đựng độ rồi mới thức giác, lắm khi chết rồi cũng vẫn lưu luyến chuyện đời.

Tự gây khổ cực than Trời
Chẳng lo tự sửa mở lời nhủ khuyên
Khuyến người hồi tỉnh tiền duyên
Biết Hồn biết Vía tái liên kết tình.

Người thực hành về Pháp Lý Vô Vi, mỗi đêm mỗi hành thì luồng điện của nội tạng mới được chuyển hướng thẳng tiến thay vì động loạn sa mê cõi trần. Sự sáng suốt ấy sẽ đem lại sự thanh bình cho nội tâm, yên vui nơi mọi sự kết quả chính mình đã tự đạt được, luôn luôn sống trong sự bình thân và hòa giải với tất cả.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn, ngày 16/3/1974)

Hướng Tâm

Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo Nguyễn Thị Tâm, sinh ngày 27 tháng 8 năm 1930, mất ngày 31 tháng 5 năm 2019 (nhằm ngày 27 tháng 4 năm Kỷ Hợi) tại San Jose, California, hưởng thọ 88 tuổi, sớm được siêu thăng tịnh độ.
Thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

Ban Biên Tập Tuần báo Vô Vi

TÌNH THẦY TẬN ĐỘ

Kính thưa bạn đạo,

Thời đại văn minh vật chất thiên tánh lu mờ, nên không còn ý thức được bổn phận của mình đối với đồng loại. Vì vô minh nên tôi ăn uống quá nhiều làm cho cơ tạng không tiêu hóa hết, sự dư thừa tồn đọng bên trong lâu ngày trở thành độc tố làm tắc nghẽn thần kinh não hóc sanh ra thân bệnh. Trong khi người nghèo thì ăn không đủ no cũng khiến cho cơ thể bị suy nhược...

Thượng Đế sanh hóa vật thực muôn màu cho chúng ta ăn vào tạo thành năng lượng để vận hành bản thể thành sức sống đóng góp cho xã hội nhân quần. Đồng thời thực phẩm vào cỗ máy bản thể con người được phân hóa ra, những gì thuộc về vật chất thì bài tiết ra ngoài trả lại cho đất, còn phần tinh thần thì phát huy thành sự sống thanh cao hòa cảm cùng muôn loài vạn vật. Vì lý do gì mà cỗ máy bản thể không được vận hành thông suốt thì xem như có vấn đề cần phải được cải thiện?

Nhiều tôn giáo ra đời dạy cho chúng ta biết kính Trời tướng Phật, hiếu thảo Cha Mẹ, thương yêu đồng loại, và phát tâm đóng góp xây dựng cho mặt đất phù sinh ngày thêm tiến bộ. Với sự quang chiếu của Bề Trên nhiều cơ sở tâm linh cũng được hình thành khắp nơi, để sau giờ làm việc vất vả mọi người tìm về nhà thờ, chùa, thiền đường, thánh thất, niệm phật đường...thư giãn tinh thần hiệp thông cùng Trời Đất để cầu nguyện cho thế giới luôn sống cảnh thái hòa.

Vào thuở xa xưa những đấng đạo sư đã cho xây lên những Kim Tự Tháp (*pyramid*) cao lớn ở nhiều nơi trên thế giới. Có giả thuyết cho rằng là để phục vụ cho vua chúa hồi thời đó? Nhưng hình như nền văn minh Kim Tự Tháp còn hướng tới một điều gì cao cả hơn? Ngày nay khoa học tiếp tục nghiên cứu hy vọng tìm lại nền văn minh xa xưa còn tiềm ẩn bên trong Kim Tự Tháp?

Khoảng giữa thập niên 1980 có những tu sinh thiền theo Pháp Lý Vô Vi cất cốc theo mô hình Kim Tự Tháp trong khuôn viên thiền viện để tu, và bạn đạo địa phương cũng dựa theo mô hình này thiết kế nhỏ lại để ngồi thiền tại nhà. Sau một thời gian thực hành bạn đạo cho biết là đem một Kim Tự Tháp thu

nhỏ bằng ống đồng đặt giữa nhà, có khả năng thu hút năng lượng (?) trong căn nhà vào Kim Tự Tháp hội tụ lên đỉnh hướng thẳng lên Trời?

Bạn đạo còn cho biết thiền trong Kim Tự Tháp thì hành giả phải ngồi ngay ngắn cho đường thiên xích trên đỉnh đầu thẳng đứng với đỉnh Kim Tự Tháp thì hai luồng điện mới hòa quyện vào nhau hướng thượng. Vì lý do gì hành giả ngồi thiền ngã tới ngã lui làm cho đỉnh đầu xê dịch ra khỏi đường trung tâm thẳng đứng tại đỉnh Kim Tự Tháp thì điện chạy vòng vòng trong khung, sau khi xả thiền cảm thấy nặng đầu. Hay còn có lý do nào khác mà sau này thấy ít ai nhắc đến ngồi thiền trong Kim Tự Tháp?

Một bạn đạo có kinh nghiệm trong thực hành cho biết, là thiền theo Pháp Lý Vô Vi hành giả thực hành pháp Soi Hồn là tự tạo cho bản thể thành Kim Tự Tháp...Nên huynh khuyên bạn đạo thực hành đúng những gì Tổ Thầy truyền dạy là luyện tinh hóa khí, luyện khí hóa thần, luyện thần hườn hư, cho tam hoa tụ đỉnh, ngũ khí triều ngươn kết thành Xá Lợi...Đồng thời phải chờ cho bản thể tu luyện đủ lực lượng đồng hướng thượng để đưa phần Hồn xuất ra ngoài bản thể học đạo một cách tự nhiên và an toàn.

Pháp Lý Vô Vi là Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp nên trật tự về thời gian và không gian rất cần thiết. Trong lúc phần Hồn chưa trưởng thành, và bản thể phía dưới cũng chưa tu luyện thành một nền tảng vững chắc để bảo vệ cho phần Hồn khi xuất ra ngoài, thì chúng ta không nên nhờ vào một phương tiện nào khác. Ví như con chim non chưa đủ lông đủ cánh lại nhờ vào tha lực thì họ sẽ đưa chúng ta đến một phương trời vô định, không đúng với những gì Tổ Thầy đề ra?

Kính thưa bạn đạo,

Có thân thì phải có bệnh, nhưng bệnh về thể xác thì dễ nhìn thấy, còn khuyết điểm tinh thần rất khó nhận ra? Hình như là do duyên nghiệp hay bẩm sinh nên cơ thể đã có sẵn khuyết điểm như thế? Họ vẫn sinh hoạt bình thường như mọi người, cho tới một thời điểm nào đó cơ thể không tiết ra chất hóa học

cần thiết cho khối óc, làm cho thần kinh bị xáo trộn mà sanh ra bệnh.

Nhưng nếu bệnh xảy ra cho người tu thì có người lại cho là tại tu mới bị bệnh. Chắc vì vậy mà những nhà truyền pháp rất cân nhắc trong việc thu nhận đệ tử, được cẩn thận như thế nhưng hình như thỉnh thoảng bệnh tâm thần vẫn có xảy trong chốn tu hành? Thường trường hợp này được chữa trị trong nội bộ? Ngày nay y khoa đã công nhận bệnh tâm thần nên thiết lập ra khoa tâm lý trị liệu, nếu cần bác sĩ cho bệnh nhân uống thêm thuốc an thần, hay một dược chất mà cơ thể đang cần để giúp cho thần kinh khỏi óc bệnh nhân hoạt động bình thường.

Pháp Lý Vô Vi rất đơn giản dễ tu dễ hành được phổ truyền hơn 50 năm nay, nhiều người thực hành đều có kết quả tốt nên được UNESCO công nhận. Hiện nay Pháp Lý Vô Vi có nhiều nhóm nhỏ ở khắp nơi trên thế giới phục vụ cho bạn đạo. Nếu ai muốn nghiên cứu Pháp Lý Vô Vi nên tìm đến những tụ điểm này xin tài liệu do chính Đức Thầy hướng dẫn, và đừng quên liên hệ những huynh tỷ có kinh nghiệm thực hành, thỉnh thoảng nhờ kiểm soát phương pháp công phu, ngõ hầu giúp cho hành giả thực hành đúng những gì Tổ Thầy truyền dạy là trở về thanh tịnh.

Đức Thầy thường dạy *"sự thanh tịnh quý lắm, dầu cho tài phép đến đâu mà chưa được thanh tịnh thì vẫn còn khổ tâm khổ trí..."*. Như trong Tây Du Ký có Tôn Hành Giả thần thông quảng đại nhún mình là lên tới Thiên cung, nhưng vẫn bị đè dưới Ngũ Hành Sơn năm trăm năm, mới được thầy Đường Tam Tạng giải cứu để phò tá Đường Tăng qua Đông Độ thỉnh kinh Phật.

Như Đức Phật ngồi nhắm mắt không nói lời nào, sự thanh tịnh khiến cho chúng ta phải kính cẩn cúi đầu lễ bái. Và Đức Thầy của chúng ta cũng nhờ thanh tịnh mà Ngài đi khắp nơi thuyết pháp độ sanh vô quá ngại. Mỗi lần đi tới đâu Pháp thân của Thầy tỏa ra từ quang thanh tịnh và những ai được sống trong tình thương của Ngài đều cảm thấy thanh tịnh bình an và thoát tục.

Đức Thầy dạy *"chiếc xe không chạy thì đồ xăng làm gì?"*. Hình như Đức Thầy muốn nhắc nhở chúng ta niệm Phật hiệp thông cùng Trời Đất, đi đây đi đó thực hành công quả để điều luyện cho sự thanh tịnh của chính mình. Lúc Đức Thầy còn tại thế luôn tạo cơ hội cho chúng ta ngồi chung tương trợ cho nhau từ đời lẫn đạo, bây giờ Thầy đã nhập Niết Bàn thì bạn đạo chúng ta nên nương theo đó

sinh hoạt đạo pháp để hỗ trợ cho việc tu hành mau tiến bộ.

Nếu có bạn đạo qua đời mà hội đủ điều kiện nên làm theo lời dạy bảo của Đức Thầy, nguyên văn như sau: *"...như bạn đạo chúng ta thật sự tu tới giờ phút lâm chung thì cứ chia 6 người nam 6 người nữ bận quần áo chỉnh tề; (nam đội mũ màu trắng) nữ thì đội cái nón chụp cái đầu lại màu xanh, đứng hai bên bắt ấn Tam Muội niệm Nam Mô A Di Đà Phật đưa hồn thoát ngục, mà phải có tu".* Còn bạn đạo ở phương xa trong băng Đức Thầy dạy rất nhiều, theo tôi hiểu là giữ tâm thanh tịnh dùng ý niệm Phật hồi hướng tên tuổi của người quá được siêu thăng tịnh độ? Hình như Đức Thầy muốn dạy chúng ta tập cho phần Hồn làm việc trong thanh tịnh? Phật Pháp vô biên với mắt thường thì không thấy, nhưng sự thanh tịnh mới thật sự hồi hướng cho tang sự được thanh nhẹ, và có người nhìn lên trời thấy nhiều vị tới ngồi thiền trên không trung.

Kính thưa bạn đạo,

Trai gái lớn lên đều là nam thanh nữ tú ăn nói khôn khéo dễ thương...Thiếu niên thì khôi ngô tuấn tú tánh tình đôn hậu, còn thiếu nữ có dáng vẻ vui tươi hồn nhiên...Tôi nghĩ lứa tuổi thanh xuân trai gái đều có chung một hoài bão hướng tới một tương lai tươi sáng...Và sau khi có công danh sự nghiệp người con trai thăm mợ ước cưới được một người vợ nét na hiền thực truyền tử lưu tôn, còn người con gái thì mong sao tìm cho mình một đấng quân tử làm nơi nương tựa.

Trong nhân gian có câu: *"phận gái mười hai bến nước trong nhờ đức chịu"*, khi người con gái đã yêu và chấp nhận ai làm chồng thì họ đặt hết tình yêu thương cho người đó, dầu cho thế nào đi nữa thì họ cũng cam lòng. Và tạo hóa đã ân ban cho người phụ nữ có thể Vía là Dương tính nên trong tình yêu đôi lứa được thể hiện rõ nét, là vững lòng chắc dạ, keo sơn gắn bó chung thủy với chồng, để xây dựng cho hạnh phúc gia đình và tương lai con cháu. Tôi xem trong một màn kịch ngắn có nói một câu nói như thế này: *"chừng nào ông chết tôi bỏ vô hòm đóng đinh lại thì mới yên tâm"*. Hình như người nghệ sĩ đã diễn tả một phần nào tấm chân tình mà người vợ dành cho chồng? Với tình sâu nghĩa nặng như thế nên không thể chia sẻ cho ai được cả.

Trong khi người nam có thể Vía là Âm tính, trong tình yêu chồng vợ họ đặt nặng về tinh thần nên không bộc lộ nhiều ở bên ngoài? Trong gia đình người đàn ông luôn sống rất mẫu mực, có trách

nhệm với gia đình, và trong tận đáy lòng người chồng có một tình thương sâu đậm dành cho vợ con, nhiều lúc họ muốn nói lên thật to rằng "anh thương yêu mẹ con em nhiều lắm".

"*Công Cha như núi Thái Sơn, Nghĩa Mẹ như nước trong nguồn chảy ra*", Cha mẹ thương con như ngọc như vàng, thấy con lớn khôn lập nên gia thất thì cha mẹ vui mừng, nhưng không làm sao tránh khỏi cảm xúc khi tiễn con lên xe hoa về nhà chồng. Nhưng cha mẹ không đòi hỏi con một điều gì cả, chỉ mong sao vợ chồng chúng nó biết thương yêu đùm bọc lẫn nhau là cha mẹ vui mừng. Thánh nhân có dạy "Lương duyên do túc đế, giai ngẫu tự thiên thành", được như ngày hôm nay là do thiên duyên tiền định nên chúng tôi có bổn phận tôn trọng lẫn nhau xây dựng hạnh phúc gia đình, để không phụ công ơn sinh thành dưỡng dục cha mẹ cùng với sự đóng góp của xã hội nhân quần.

Người chồng là trụ cột, với một tinh thần sáng suốt hiên ngang bước ra ngoài xã hội tranh đua với đời để kiếm đồng tiền về cho gia đình. Bề ngoài người đàn ông là Dương tính nên rất tự tin và nhiệt tình có thể đi quá đà dẫn đến thất bại? Còn người phụ nữ bước ra ngoài xã hội rất khôn khéo lanh lẹ. Trong nhân gian có câu "*một người đàn ông thành đạt thường bên cạnh có một người đàn bà tuyệt vời*", nói một cách cụ thể là nếu người chồng được vợ âm thầm nhắc nhở và tế nhị đóng góp ý kiến thì việc gì cũng đi đến thành công, như Ông Bà thường dạy "*đồng vợ đồng chồng tát Biển Đông cũng cạn*".

Khi trở về với gia cang thì người vợ lại đóng một vai trò quan trọng là tề gia nội trợ...Người phụ nữ ngày nay còn đi làm kiếm tiền về phụ giúp kinh tế gia đình, về tới nhà chăm lo chồng con cho chu toàn nhiều khi quên cả bản thân mình...Vì thế khi về với gia đình người chồng phải làm một trợ lý đắc lực cho vợ trong việc nhà và dạy bảo con cháu...Vì trong gia đình người chồng là trụ cột, còn người vợ là nền tảng, nền tảng và trụ cột có vững chắc thì căn nhà mới đứng vững với thời gian, che mưa che nắng cho mọi người trong gia đình được sống yên vui hạnh phúc.

Trong nhân gian thường dạy "*ba người hợp lại sáng suốt hơn Gia Cát Lượng*", và "*một con chim én không thể làm nên mùa xuân*". Trong gia đình hai vợ chồng như Âm Dương trong hình Lưỡng Nghi? Sự ưu điểm của người này là khuyết điểm của người kia, cho nên hai vợ chồng chung sống là cơ hội học hỏi và bổ khuyết cho nhau. Vì thế tôi

quan niệm là phải tôn trọng lẫn nhau từ lời nói cho đến việc làm, có thể trong nhút nhời không đồng quan điểm, từ từ mới thấy là một đóng góp thiết thực để xây dựng cho gia đình ngày thêm tốt đẹp. Nếu tôi quá chủ quan vội vàng phê phán hay ý thể lẫn lút lẫn nhau làm mất đi hòa khí gia đình. Vì yếu thế không nói ra lời, nhưng sự buồn phiền chất chứa trong lòng lâu ngày sanh ra bệnh thì ảnh hưởng cả hai.

Kính thưa bạn đạo,

Người lớn thường quan niệm rằng cha mẹ lo cho mình, bây giờ mình có bổn phận phải lo lại cho con cháu là nhiệm vụ thiêng liêng, nhưng không nên chiều chuộng con cháu quá đáng khiến cho chúng ý lại làm mất đi ý chí tự lập...Và tình thương cha mẹ thiêng liêng cao cả lắm, có bổn phận nuôi dưỡng cho con khôn lớn nên người và hết lòng hỗ trợ khi chúng cần. Còn việc thành bại là do số phận của mỗi đứa, đừng để hoàn cảnh của chúng làm cho ông bà cha mẹ bị lụy sẽ ảnh hưởng đến sức khỏe.

Bạn đạo độc thân tu hành thẳng tiến một đường thì có bài học của người độc thân. Còn bạn đạo có gia đình đồng hành vui vẻ nhưng phải mưu mang gia đình nên có thêm bài học về gia cang. Khi lập gia đình có con mới hiểu tình thương cha mẹ dành cho mình bao la như trời biển không giấy mực nào diễn tả hết...Lo cho con rồi lại lo cho cháu, nói chung tình thương thiêng liêng cao cả này còn mẫn cảm với những người cùng chung huyết thống. Hình như không giống như tình yêu siêu thoát của phần Hồn mà Đức Thầy đã dạy?

Đến lúc tuổi già sức yếu có con có cháu bên cạnh phụng dưỡng là gia đình có phước. Có gia đình đông con, có trai có gái, tất cả đều trưởng thành với cuộc sống riêng tư. Thật sự thì cha mẹ nào cũng trông con nhớ cháu, nhưng cũng nên thông cảm cho chúng vì thời đại ngày nay ai cũng phải đi làm, về tới nhà phải chăm lo cho gia đình, đâu có nhiều thời gian dành cho cha mẹ như thuở nào. Làm cha làm mẹ thương con thương cháu thì phải cố gắng sống nương tựa nhau vui vẻ, cho con cháu yên tâm ra ngoài xã hội tranh đua với đời để làm tròn bổn phận đối với gia đình và góp phần cùng xã hội.

"*Một nụ cười bằng mười thang thuốc bổ*", cha mẹ lớn tuổi nên động viên cho nhau sống vui vẻ lạc quan để luôn có nụ cười ươm nở trên môi. Đôi khi cũng nên trở tài khôi hài tự tạo niềm vui cho chính mình và cho người bên cạnh cùng vui để vượt qua

những khó khăn trong tuổi già. Đừng vì quá thương con nhớ cháu mà u sầu thất vọng, tinh thần sa sút bệnh hoạn nhiều thì không ai lo cho ai được. Tôi có dịp vào thăm viện dưỡng lão thấy có ông có bà cô đơn chiếc bóng, người thì trông chồng nhớ con, người thì trông vợ nhớ cháu, phần thì nhớ nhà khiến cho tinh thần suy sụp, ngồi ngơ ngẩn nhắc lại dĩ vãng xa xưa rồi đâm ra buồn rầu kém ăn mất ngủ.

Kính thưa bạn đạo,

Đức Thầy dạy: "con người là phần hồn chưa hoàn tất". Phần sau bao năm vợ chồng chung lưng đôi cặp phấn đấu cho cuộc sống, ít nhiều cũng bị hao phí và động loạn làm quên mất con đường trở về cội nguồn. Nhờ duyên lành ngộ pháp lý Vô Vi được Cha và Tổ Thầy dạy bảo cho tôi hiểu phần nào thân phận của mình, vì vô minh yếu hèn nên không làm được điều gì thiết thực...Pháp lý Vô Vi còn dạy cho tôi ngồi thiền buông bỏ tánh hư tật xấu để tìm về sự thanh thản tâm hồn, và mỗi tuần có dịp đi thiền chung, với sự trợ duyên của bạn đạo đã giúp tâm tư tôi phấn khởi phần nào. Rồi hằng năm được tham dự khóa sống chung và Đại Hội Vô Vi Quốc Tế khai tâm mở trí, tôi mới nhận ra mình đang sống trong tình thương của Bề Trên và mọi người.

Đức Thầy dạy "mỗi lần đi thiền chung bạn đạo phải ngồi nam tả nữ hữu cho Bề Trên dễ làm việc...". Trong gia đình hai vợ chồng thực hành Pháp Lý Vô Vi cũng phải ngồi đúng như thế là vợ ngồi bên phải, còn chồng thì ngồi bên tay trái để thuận chiều bổ túc cho nhau. Có bạn đạo cho biết lúc hai vợ chồng ngồi thiền chung thì điển Dương người chồng tượng trưng bằng những dấu cộng, phát ra từ trung tâm đỉnh đầu chạy qua bổ túc trên đỉnh đầu người vợ. Ngược lại điển Âm của người vợ tượng trưng bằng dấu trừ, phát xuất từ xương cụt ngang thắt lưng bên hông trái chạy qua hỗ trợ lại cho chồng tại xương cụt hông mặt. Sự tương trợ này thường diễn ra trong giai đoạn đầu của buổi thiền, thời gian thì không nhất định, có khi chỉ 15 phút và cũng có lúc kéo dài 30 phút hay nhiều hơn. Cho đến khi nào Âm Dương trong cơ thể hai vợ chồng tương đồng, thì tự động mỗi bên trở về phát triển nội tại.

Đức Thầy dạy: "người vợ phải ở trong vị trí của một hiền thê nhịn nhục phục vụ gia cang...", và "người chồng phải nhịn nhục nhìn lại hoàn cảnh của chính mình là ân sư, làm cho gia đình có hòa

khí thanh nhẹ". Nhờ thực hành Pháp lý Vô Vi hai vợ chồng mới có cơ hội trợ giúp cho nhau quân bình Âm Dương trong cơ thể để có thể cảm thông nhau nhiều hơn. Khi hai vợ chồng ý thức được vị trí và trách nhiệm của mình trong gia đình, thì mới bằng lòng hạ mình học hỏi bổ túc cho nhau để xây dựng gia đình sống trong hòa khí thanh nhẹ như lời Đức Thầy đã dạy?

Nói chung là hai vợ chồng phải công phu hành pháp khứ trừ lưu thanh cho tinh tấn để giải nghiệp tâm, buông bỏ tánh hư tật xấu, tâm tình cởi mở cùng nhau vui vẻ lạc quan, hầu thực hiện ước nguyện lúc ban đầu khi hai đứa mới yêu nhau: Duyên lành thiên ân ban - Điển lành cảm vô vàn - Diu nhau đồng tiến hóa - Gia đình sống lạc quan, để làm tròn đại nguyện là đưa vạn linh trong nhân thân tiểu thiên địa lên thuyền từ trở về bến giác.

Thực hành Pháp Lý Vô Vi trong giai đoạn đầu hành giả xuất ra khỏi bản thể ngồi trên mây trắng đi đây đi đó trong sắc giới nên thường thấy cảnh. Mây là hơi nước còn trong ngũ hành nên mỗi lần ngũ tạng dưới này động, thì vàng mây bên trên cũng bị ảnh hưởng làm mất đi sự quân bình trong tâm thức. Đức Tổ Sư dạy Pháp Lý Vô Vi là do Đức Phật Di Đà chuyển hóa xuống thế gian, đồng thời bản thể con người trên đỉnh đầu có cứu khiếu giống như chín lỗ trong thân hoa sen, là chủng tử của Thiên đàng "gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn"? Hành giả muốn vượt qua tam giới, chắc phải cố gắng niệm Phật, tu tâm sửa tánh cho công đức vuông tròn, khi đức hạnh đầy đủ mới giúp cho bản thể trở thành "liên hoa hóa thân", Đức Thầy dạy là "ngàn năm không héo", thanh cao thoát tục mới có thể đưa Đức Di Đà trong nhân thân tiểu thiên địa trở về Thế Giới Cực Lạc như Tổ Thầy.

Tất cả chỉ dựa theo sự dạy bảo của Cha và Tổ Thầy, học hỏi bạn đạo cùng với sự tham khảo trong kinh sách...Tôi xin khai triển theo khả năng hiểu biết hạn hẹp của mình, và trân trọng trình bày lên đây để cùng nhau nghiên cứu. Nếu có điều chi sai sót xin huynh đệ tỷ muội lượng tình tha thứ cho.

Kính thư,

Khổng văn Cúc

ngày 6 tháng 6 năm 2019

Ghi chú: Chữ nghiêng là chép lại lời dạy của Tổ Thầy hoặc từ trong sách trích ra.

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ HOA KỲ

Kính gởi Thiền Sư Lương Sĩ Hằng,
Giáo Chủ Phái Vô Vi.

Kính thưa thiền sư,

Mười lăm phút trước tôi nhận được tập “Dừng Hành” để tôi viết nốt phần tâm linh trong tập “Hoàng Thi Thơ: Nhịp Cầu Tre muôn kiếp vẫn còn”, với ý định làm sao cho kịp ngày đại hội 3/11/01 ở Florida.

Thật là một đau xót của riêng tôi và có lẽ cũng là của anh chị em nghệ sĩ và bà con tham gia ngày hội lớn này, về sự ra đi của anh Hoàng Thi Thơ. Phần tôi xin cố gắng tôi đã phụng sự cho ý nghĩa lớn lao này. Tôi nhận đây là một phần nhiệm vụ của tôi và là vấn đề tình sâu nghĩa nặng với anh Thơ, tuy là mới quen nhau chưa đầy một năm. Nhưng tri âm có lẽ chỉ thời gian dài mới là tri âm, một tiếng nhạc, một lời ca đủ xúc động tâm can rồi.

Tôi đọc ngay lời ca của Dừng Hành thì thấy lẽ đạo của thiền sư là một con đường ai cũng có thể đi được, từ trẻ đến già, chỉ cần có quyết tâm, do đó, mà nhạc sĩ đã cho nó cái tên là “Dừng” hành. Có dừng cảm thì đi mới đến được. Còn đi mà ngập ngừng không cá quyết thì Đường Không Đi Không Đến.

Lời ca như lời thơ, dễ hiểu quá. Chỉ cần giọng hát hay thì nó sẽ như “rót mật vào lòng”. Nhân đọc những lời ca này (thôi) mà tôi đã nghĩ ra, ôn lại và thấy trước có thể viết một tập truyện Vô Vi. Có một sự xúc động rất siêu là khi nhìn và nghe thiền sư thuyết giảng về Vô Vi, 5,7 lần trên video, đến lần cuối cùng vừa rồi, khi tiếp chuyện với cô H.V., thì tôi nói: tôi thấy thiền sư giống như Tam Tạng Thỉnh Kinh ăn sâu trong đầu tôi cho đến nay. Những nhân vật học trò của Tam Tạng: Tôn Hành Giả, Bát Quái, Sa Tăng mỗi người mỗi tánh đều tương phản

một cách khắc nghiệt lại với Sư Phụ Tam Tạng. Phải chăng Vô Vi là một tinh vi của nhà Phật?

Ngoài ra chuyện Tôn Tẫn Bàng Quyên và nhiều chuyện khác cũng là những nét của Vô Vi hoặc làm cho con người phải nghĩ mà bước lên đường Vô Vi...Tôi nay đã 72 (sinh năm 1930) gió sương cũng khá nhiều, đường gai góc cũng không ít, nay được chiếc cầu tre bắc sang thế giới Vô Vi thật là vui lắm. Dù sao thì anh Thơ cũng đã dắt tôi qua được bến bờ.Tôi phải viết cho hết tơ lòng để đền ơn đáp nghĩa cho thiền sư và tạ tình người nhạc sĩ thiên tài đã đưa tư tưởng Vô Vi của thiền sư lên cánh nhạc bay vào lòng người.

Kính chúc thiền sư an khang.

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Atlantic city, ngày 11/10/2001

Kính gởi anh X. V.

Tôi vui nhận được thư anh đề ngày 9/29/2001 được biết anh đã nhận được tập nhạc Dừng Hành do anh Hoàng Thi Thơ sáng tác với những lời hay ý đẹp khuyên tu, tận tình độ tha tại thế, xây dựng trong tinh thần tu tiến. Nay người ra đi với tuổi hạc đã cao, dứt khoát trong thanh tịnh. Những người đồng nhịp phục vụ và ái mộ đều cảm động và nuối tiếc, riêng tôi cũng vậy, mất đi một tâm hồn tri kỷ đã tận tình phục vụ cho chung, dân thân độ đời một cách rất khiêm nhường.

Người tu thực hành, phải hạ mình đi tu tiến muôn dân, thực hành khai triển ba luồng sinh khí của tim gan và thận, tự ngừa bệnh thay vì xảy ra bệnh. Mỗi mỗi đều nhờ nguyên khí của trời đất thì sẽ đạt trường sanh. Nếu có dịp cảm thông và viết ra những sự cần thiết của nhơn sanh.

Kính chúc anh và gia đình vui khỏe.

Quý thương,
Lương sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Nussdorf, tháng 9 năm 1990
ĐIỆN NĂNG VŨ TRỤ VÀ NGƯỜI (tiếp theo)

Cảm minh thiên địa gần xa,
Trong không mà có tình ta quây quần.
Thương yêu huynh đệ góp phần,
Thành hình tại thế tối cần dựng xây.
Sống trong đời sống hàng ngày,
Vui say đời đạo đổi thay thế tình.
Điện năng thay đổi hành trình,
Ăn vô hít thở lại minh lý Trời.
Điện năng sắp đặt nơi nơi,
Trong vòng trật tự hợp thời tiến thăng.
Tham thiền nhập định ăn năn,
Tay không vẫn có khó khăn chẳng còn.
Siêu nhiên thánh đức ôn tồn,
Vô Vi phát triển chẳng còn si mê.
Khoa Học Huyền Bí mãi mê,
Bước sang đường mới trở về thực chơn.
Điện năng chẳng có giận hờn,
Giải mê phá chấp như đòn lên dây.
Âm thanh chơn lý là Thầy,
Thanh thanh dịu dịu vui vầy cảm giao.
Tình thương ban rải đổi trao,
Điện năng thanh dịu thấp cao chung hòa.
Cần khôn vũ trụ một nhà,
Tâm minh lớn rộng vui hòa đạo tâm.
Rồi đây tự thức thì thâm,
Điện năng là chánh dương âm hợp hòa.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

LUÂN HỒI DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*

Hồi Hai Mươi Hai (tiếp theo)

LUÂN HỒI DU KÝ VIẾT XONG THÀNH SÁCH QUÝ
DAO TRÌ LÃO MẪU BÀY TIỆC CHÚC CÔNG THÀNH

...
Lão Mẫu: Dương Sinh chớ làm khách, bữa nay cử hành Thánh Hội là hoàn toàn vì con, chư Tiên Thánh Phật thuộc ba cõi vốn là khách ngoài chốn dương gian, sớm hưởng tiêu dao cõi trời nên Thánh Hội này đối với chư vị đó không quan trọng, chỉ cốt giúp con mở rộng tầm mắt, thấy được cảnh tiên an lạc siêu diệu này để con trình bày lại cho người đời được rõ, hầu hướng dẫn họ hướng về cõi trời, do đó cõi Dao Trì mới mở Thánh Hội này, các vị giáo chủ các tôn giáo đều tích cực hỗ trợ Mẫu, Dương Sinh và Tể Phật cả hai đều gian nan và khổ cực vô cùng.

Tể Phật: Thưa, đó là nhiệm vụ trời trao phó.

Dương Sinh: Con có phước được Mẫu thương, ban cho trách nhiệm theo ân sư đạo cõi nhân gian, phỏng vấn các loài cầm thú để viết sách quý khuyên đời, lộc trời vô lượng, ơn thầy cao sâu, biết làm sao đền đáp nổi?

Lão Mẫu: Dương Sinh chớ lo báo đền ơn phước, chỉ cần gắng gỏi nhiều hơn để đi hết đường đạo chông gai dài muôn ngàn dặm, ngày sau đạo quả ắt sẽ tròn đầy. Hãy nhận trái tiên quý báu này của Mẫu ban.

Tể Phật: Dương Sinh đừng làm khách, đó là lộc Mẫu ân ban.

Dương Sinh: Cảm tạ đức Lão Mẫu, số trái tiên này vừa đào vừa lê, ăn ngon vô cùng, hương vị ngọt ngào vô kể. Trên bàn còn bày năm mâm nữa, nhưng tại sao lại giống hệt năm mâm trái cây do Thánh Đức Đường dâng cúng?

Lão Mẫu: Lành thay, Dương Sinh có điều chưa tỏ, năm mâm trái cây này là lễ vật của Thánh Đức Đường cúng dường, Dao Trì mở đại tiệc, Thánh Đức Đường cũng khai tiểu yến, trời và người phút này hợp nhất, con để ý quan sát hẳn sẽ thấy hình ảnh Thánh Đức Đường hiện trước cung Dao Trì. *(Giờ đây nơi miệng của các đệ tử nhiều công quả của Thánh Đức Đường đầy ắp nước pháp cam lộ)*. Mẫu hướng dẫn toàn thể nguyên linh các đệ tử của Thánh Đức Đường nhiều công quả lên đây dự Thánh Hội, song điển nguyên linh của họ thuộc tầng giới khác không giống ở đây.

Dương Sinh: Thực quả chẳng thể bàn cãi nổi. Đâu có ngờ được là các tín hữu phát tâm công quả của Thánh Đức Đường cũng tới đây dự tiệc.

Lão Mẫu: Con hãy uống cạn chén rượu quỳnh tương này.

Dương Sinh: Cảm tạ đức Lão Mẫu, uống xong rượu quỳnh tương con có cảm giác toàn thân nhẹ lâng lâng bay bổng, mát mẻ nhẹ nhàng. Kính hỏi đức Lão Mẫu, trên hàng ghế danh dự ngoài các vị giáo chủ thuộc các tôn giáo, Tam Quan Đại Đế, Quán thế Âm, tiên đồng Dao Trì ra còn có sáu vị trưởng lão khác, đức hạnh cao dày không rõ chư vị đó là ai?

Lão Mẫu: Nhân gian luân hồi gặp mặt mà quên, sau khi Dương Sinh viết xong hai bộ sách du ký Thiên Đàng và Địa Ngục, khuyến hóa được vô lượng chúng sinh, tạo được công đức

vô thượng, ngay khi con dâng nộp sách Thiên Đàng Du Kí, Mẫu đã ban ân để cho cứu huyền thất tổ của con siêu thăng, bởi vậy các vị đó chính là tổ tiên của con đã nhờ công đức con che chở vậy. Một năm trước đây được phiêu diêu các cõi trời tu luyện, có vị tại Thiên Phật

Viện, có vị tại Tử Trúc Lâm, có vị tại cung Dao Trì, bữa nay lại đặc biệt mời các vị đó tới đây tham dự Thánh Hội để gặp mặt con từ cõi dương gian tới.

(còn tiếp)

